

SVENSKA ESPERANTO-TIDNINGEN LA ESPERO

Majo 1953

41-a jaro N-ro 5

ORGAN FÖR SVENSKA ESPERANTO-FORBUNDET

Venu multnombre al Halmstad!

La printempo estas jam veninta al Halmstad, la urbo ĉe la maro, la urbo de la kongresoj, kien venas ĉiujare multaj homoj de nia tuta lando kaj ankaŭ de eksteraj landoj por ĝui la salajn banojn, la brilan sunon kaj la belecon de la naturo.

Ĉi-jare kolektiĝas en Halmstad esperantistoj, ne por nur ĝui kaj amuziĝi sed ankaŭ por pritrakti gravajn aferojn. Sveda Esperanto-Federacio jarkunvenos en la urbdomo de Halmstad pentekoste la 23—25 de majo. La loka jarkongresa komitato estas plene okupata pri la antaŭlaboro de tiu ĉi kunveno, kiu nun okazos la unuan fojon en Halmstad. Multaj anoncis sian partoprenon kaj certe ili havos agrablan estadon en Halmstad. Se iu, kiu ĝis nun ne anoncis sin, tamen volas partopreni la jarkunvenon, LJK akceptos anoncilon, se ĝi estas senprokraste ensendata. La adreso estas: Esperantokongresen, Halmstad, poŝtĝira konto 11 48 68. Kotizo 10 kr.

Sed agu tuj — kaj bonvenon al Halmstad!

Program för SEF:s årskongress i Halmstad 1953

Pingstafton, lördagen den 23/5:

- Kl. 17.00 Kongressbyrån öppnas (Rådhusets vestibul).*
- Kl. 18.00 Konsert från Rådhus-trappan av Kungl. Hallands Regementes Musikkår.*
- Kl. 19.00 Årskongressens högtidliga öppnande (Rådhusets sessionssal). Hälsningsanförande av representant för Halmstad stad, kongresskommitténs ordförande och SEF:s ordförande. Omedelbart därefter Festsupé (Hotell Mårtensson). Musik — Dans — Underhållning.*

Pingstdagen, söndagen den 24/5:

- Kl. 09.00 Förlagsföreningen sammanträder (Rådhuset).*
- Kl. 10.00 SEF:s årsmöte (Rådhusets sessionssal).*
- Kl. 12.30 Lunch.*
- Kl. 13.30 Facksammanträden.*
- Kl. 14.30 Föredrag av dr. F. Szilágyi: "Spertoj dum la studjaro". Diskussion.*
- Kl. 19.00 Thesupé (Hotell Mårtensson). Program av LJK.*

Annandagen, måndagen den 25/5:

- Kl. 09.30 Avfärd från Stora Torg per buss till Tylösand.*
- Kl. 10.00 Gudstjänst i Sankt Olofs kapell.*
- Kl. 12.00 Gemensam lunch på Tylösands Havsbud.*
- Kl. 13.00 Avfärd från Tylösand, rundtur i staden.*

**ESPERANTO-KONGRESSEN,
HALMSTAD**

Postgirokonto nr 11 48 68

Esperanto i Nationernas Förbund

Här följer fjärde och sista avsnittet av kapitlet "Esperanto en la Lago de Nacioj" ur "Historio de Esperanto" av prof. Edmond Privat.

När den internationella kommissionen för intellektuellt samarbete sammanträdde i Genève i augusti 1923, vid samma tid som esperantovärldskongressen i Nürnberg, tog den upp NF:s beslut "att frågan om undervisning i esperanto skulle remitteras till kommissionen för intellektuellt samarbete, som skulle ge till känna sin åsikt om världsspråksproblemets olika aspekter." Ingen väntade sig, att man genast skulle ta upp själva frågan utan blott diskutera hur man borde gå till väga. I kommissionens sammanträden deltog ett tiotal vetenskapsmän och författare. De hade utsetts av NF:s råd för att studera problem rörande förenhetligande av universitetsdiplom, bibliografiska förhållanden, museikataloger etc.

Den spanske vetenskapsmannen *Torres de Quevedo* föreslog att ett underskott skulle tillsättas med uppdrag att uppmärksamhet och med hjälp av sakkunniga studera frågan, liksom man brukade förfara i alla ärenden. Förslaget väckte gensagor. *Gonzague de Reynold*, poet från Fribourg, läste upp en lång kritik mot esperanto och stödde latin, "som katoliker och intellektuella är förtrogna med".

Den franske undervisningsinspektören *Luchaire* och den norska vetenskaparen fr. *Bonnevie* hävdade, att esperanto kunde vara tillräckligt för handel m. m., men att man för sådana intellektuella förbindelser, som berörde kommissionen, hellre borde lära sig främmande nationalspråk. "Esperanto skulle kunna konkurrera med dessa." Den belgiske ministern för de sköna konsterna *Destrée* var sympatiskt inställd till esperanto för folket, men inte för de intellektuella (!).

Professor *Wigmore* understödde idén om latin. Den tanken motarbetades emellertid av professor *Périgord*, som talade för engelska och franska, och professor *Lowes Dickinson* (Oxford), som talade för ett planspråk som esperanto och förklarade, att kommissionen nödvändigtvis måste studera problemet mera ingående än på ett enda morgonsammanträde, eftersom deltagarna inte hade rätt att bedöma ett språk, som de inte kände till. Den holländske matematikern *Lorentz* instämde i detta.

Men ordföranden, professor *Bergson*, ville inte att frågan skulle studeras. Den franske ministern *Léon Bérard* hade bett honom att "kväva framstöten för esperanto". Den berömda filosofen trädde emellan från ordförandeplatsen och föreslog kommissionen att förklara, att Nationernas Förbund inte borde rekommendera ett planspråk. "Låt oss inte uppskjuta på nytt. NF har mindre avsett att begära vår filologiska åsikt än vår uppfattning huruvida antagandet av ett förmedlingsspråk skulle bidra till förbundets möjligheter att arbeta. Tvivelsutan skulle antagandet av ett planspråk som esperanto vara till stor nytta. Men det skulle också innebära nackdelar. För att få veta, om fördelarna överväger nackdelarna, bör vi låta de intellektuella och moraliska krafterna besluta genom utvecklingen av fakta. Det finns ingen annan metod att finna, om en stor nyhet är önskvärd eller inte. Den är önskvärd, om den slutligen är ofrånkomlig. Förbundets mål är att närma folken till varandra, men inte mekaniskt genom

att underlätta kommunikationerna. Esperanto kan inte närma själarna mera än järnväg eller telegraf. Blott studiet av ett främmande språk med dess litteratur och kultur kan åstadkomma detta. Utbredningen av ett planspråk skulle göra det överflödigt att lära främmande språk, och man skulle förlora detta medel att närma själarna till varandra över gränserna. Vår uppgift är därför att uppmuntra till studier av främmande språk, inte till studier av ett planspråk. Kanske skall ett sådant till slut likväl lyckas, men det tillkommer inte NF utan andra att stödja idén."

Efter detta yttrande verkställdes omröstning. Med 6 röster mot 1 och 3 nedlagda avstod kommissionen att studera frågan om ett planspråk.

Texten till beslutet antogs (med samma röstetal) i följande form:

"Kommissionen för intellektuellt samarbete, som har undersökt de olika sidorna av problemet om ett internationellt förmedlingsspråk, anser inte, att den bör rekommendera Nationernas förbund att ägna sin uppmärksamhet åt ett planspråk. Den förnekar inte de praktiska fördelar, som skulle vinnas genom antagande av ett planmässigt byggt förmedlingsspråk för hela världen; men den anser, att dess strävanden framför allt bör syfta till studiet av de levande språken och främmande litteratur, ty sådana studier är ett av de mäktigaste medlen för intellektuellt och moraliskt närmande mellan människor av olika nationer, vilket är Nationernas förbunds eget ideal."

När denna resolution tre dagar senare lästes upp vid världsesperantokongressen i Nürnberg* brast åhörarna i skratt. Vad hade det blivit av lord Cecil's rekommendation till kommissionen att minnas, "att ett internationellt språk inte är nödvändigt blott för intellektuella, utan främst för folken"? Inte blott hade flertalet av dessa vetenskapsmän vägrat att studera frågan och rådfråga sakkunniga före beslutet, utan de flesta av dem hade inte ens läst den av förbundet antagna rapporten, som slutade med dessa ord: "Språket har en betydelsefull kraft, och Nationernas Förbund har starka motiv för att med särskilt intresse iaktta esperantorörelsen, som kan få starkt inflytande på världens moraliska enhet, om esperanto skulle bli allmänt utbrett." Vad skulle dr Zamenhof ha tänkt, om han hört Bergsons sofism, att studiet av esperanto skulle motverka vänskapen mellan folken, när grunden till hans strävande just var folkens vänskap, och erfarenheter dessutom visade motsatsen?

Också många delegater i förbunds församlingen skratade; de visste alltför väl, att resolutionen hade kommit till på politiska grunder. Till och med professor Bergson bekände i kulisserna, att han inte hade vetat hur han skulle ställa sig, eftersom man hade gett honom officiella instruktioner, under det att han själv ett tiotal år tidigare offentligt hade uttryckt sin sympati för esperanto.

Kommissionen och dess ordförande hade nått, vad politikerna väntade sig av dem: uppskov. Det är värt att lägga märke till, att nästan alla medlemmarna erkände esperantos värde och möjligheten av att det skulle vinna framgång. Blott inte med deras hjälp, utan genom samhällets egna naturliga krafter.

Den franske ministern *Léon Bérard* ville emellertid begagna kommissionens beslut som vapen mot esperanto och behövde för den skull förbunds församlingens bekräftelse av beslutet. Han lyckades inte med detta.

Till den fjärde förbunds församlingen i september 1923 hade den franska regeringen särskilt instruerat sin

* Den hittills största kongressen med 4.963 deltagare (red. anm.).

Trajtoj de

Jugoslavujo

Kelkajn monatojn antaŭ la forveturo al Oslo, okaze de la pasintjara Universala Kongreso de Esperanto mi komencis kolektadi ĉion kio en la kroata lingvo aŭ esperanto estis skribita pri Norvegujo kaj ĝia ĉefurbo Estas memkompreneble, ke oni deziras iom pli detale ekkoni la landon kaj la popolon kiu gastigas la kongreson.

Ci-jare la esperantistoj el eksterlando serĉas en la gazetaro artikolojn pri mia patrujo kaj mia hejmurbo.

Jugoslavujo estas relative malgranda lando, sed sur la tutmonda politika scenejo ĝi jam delonge ludas tre

gravan rolon. Iuj admonis min, ke esperantistoj ne ŝatas artikolojn en kiuj oni mencias politikon — mi, kontraŭe, opinias, ke esperantistoj estas ĝenerale seriozaj homoj kaj ke mi ne maltrankviligos iun skribante la veron pri mia patrujo, eĉ se ĝi tuŝas la politikon.

Dum la pasinta mondmilito la heroo batalo de jugoslavaj partizanoj por la libereco kaj sendependeco vekis ĉies estimon. Por ni la vorto "libereco" ne havas abstraktan signifon. Por ĝi niaj popoloj verŝis sian sangon dum jarcentoj, por la libereco niaj gepatroj kaj ni mem suferis kaj batalis kaj nun ni ĵaluze gardas ĝin. Kiam Jugoslavujo rompis ĉiujn ligojn kun Moskvo, la mondo konsterniĝis. Niaj popoloj ne permesis ke ĝi senigu nin de la libereco. Kaj nun post ĉio travivita oni ne povas ne admiri la homojn, kiuj, suferinte diversajn malfacilaĵojn, firme eltenis kaj venkis. La vizito de Marŝalo Tito al Londono, kiu tre solene bonvenigis lin kiel heroon, montris plej evidente la grandan simpation de la libereco mondo por nia lando. La jugoslavaj politikaj kaj ekonomiaj principoj koncerne la ŝtatan organizon sendube multe diferencigas de la Okcidenta, sed en la komuna batalo por la paco kaj libereco en la mondo nia lando aktive defendas la principojn de la Unuigintaj Nacioj. Ne nur 30 ekzistantaj jugoslavaj divizioj, sed la tuta Jugoslavujo ankaŭ estonte povas kaj volos defendi la pacon pri kiu

delegat professor *Jacques Bardoux* att utnyttja resolutionen mot esperanto. Han framlade den därför i femte kommissionen i form av ett resolutionsförslag att antas av förbundsförsamlingen, vilket förslag rekommenderade studiet av främmande nationalspråk hellre än av planspråk. Men detta mötte motstånd från flera håll. Flera delegater klargjorde, att de av hänsyn till den franska regeringen inte hade velat insistera i världsspråksfrågan, men att de ingalunda ville anta ett beslut mot esperanto, eftersom rörelsen hade för många vänner i deras länder. Så förberedde honom t. ex. de brittiska delegaterna på att de skulle komma att rösta emot hans förslag. Bardoux tog då tillbaka förslaget, och resolutionen från kommissionen för intellektuellt samarbete bekräftades eller antogs således aldrig av Nationernas Förbund i dess helhet. Folkförbundets uppfattning om esperanto avspeglas alltså i rapporten av

år 1922, som med återgivande av fakta konstaterar esperantos värde och betydelse i samhället.

De politiska problemen blev så småningom allt mera påträngande och en "bisak" som esperanto hade svårt att fånga intresset hos diplomater, upptagna av svåra europeiska problem. Några delegater från mindre länder hade dock även i fortsättningen positiva instruktioner, för det fall att frågan skulle komma på dagordningen.

Det ena av de praktiska förslagen i rapporten över enkäten 1922 ledde sedermera till resultat år 1924, då staterna av förbundsförsamlingen rekommenderades att godkänna esperanto som "klart språk" i telegramtrafiken, jämställt med nationalspråken. Denna rekommendation följdes 1925 av ett beslut i den riktningen av Internationella Telegrafunionen.

la homaro sopiras. Tiu ĉi fakto entuziasmigas niajn amikojn tra la tuta mondo kaj same inverse malplaĉas al niaj malamikoj. Jugoslavujo kore bonvenigas ĉiujn, kiuj laboras por la proksimigo de la popoloj. Tial oni devas ne miri, ke ĝuste pri nia kongreso regas aparta intereso en eksterlando.

La signifo de la Zagreba kongreso transiras la kadron de la esperantista movado. Kiom ajn ĝia konkreta laboro pritraktos la problemojn de la movado, ĝi havas ankaŭ pli larĝan, ĝeneralan, internacian signifon.

La ĉefurbo de Kroatujo kaj la tuta mondo atendas multon de la kongreso. La ŝtato disponigis al ĝi sufiĉe grandan subvencion. Nun ni esperantistoj devas montri al la neesperantista publiko, ke la Universala Kongreso de Esperanto estas konsiderinda kontribuo al la internacia kunlaboro. La jugoslavaj esperantistoj serioze sin preparas por la kongreso kaj de niaj eksterlandaj amikoj ni atendas helpon kaj precipe la grandnombran ĉeeston.

Antaŭ kelkaj semajnoj mi foliumis la gazeton de nia meritplena amiko Teo Jung. Por reklami la UK en Zagreb, li aperigis foton pri la Bosnia metropolo Sarajevo. Sur la foto videblas kelkaj vualitaj virinoj marŝantaj tra la stratoj. Estas sendube, ke ekz. por niaj svedaj samideanoj tiu ĉi foto estas tre interesa. Ĝi prezentas spiriton de Oriento kaj memorigas pri haremoj kaj pasiaj ventrodancoj, sed... ĝi ne plu havas ion komunan kun la Bosniaj virinoj. Jam antaŭ kelkaj jaroj la virinoj en Bosnio forjetis la nigrajn vizaĝvualojn. Eĉ la leĝo malpermesas ilin, ne nur pro higienaj kaŭzoj, sed ankaŭ pro tio ĉar la virina vualo en Bosnio estis dum jarcentoj simbolo de virina malegaleco kaj senrajteco. La eksterlandaj vizitantoj, do, ne plu povos foti la "misterajn vualitajn virinojn". Nur la moskeoj, minaretoj kaj amaso da ruĝaj fezoj devas kontentigi ilian naturan scivolon pri la "Oriento" en la centro de Jugoslavujo. Tiu ĉi foto en Heroldo rememorigis al mi, ke ofte multaj eksterlandanoj havas iom falsan opinionon pri Jugoslavujo. En iliaj pensoj ĝi ofte aperas kiel lando ekzotika, duonbarbareca, primitiva kaj plena de misteraĵoj. Pri ĝia historio kaj pri ĝiaj kulturaj tradicioj la eksterlandanoj plejparte scias tre malmulton. La vizitantoj ekz. el skandinaviaj landoj, el Anglujo, Usono, Svislando komparas nian landon kun la sia kaj tia komparo unuavide estas malfavora por ni. Sed oni ne povas simple kompari du landojn senkonsidere al ilia historio kaj ilia politika kaj ekonomia cirkonstancoj. Iam nia kroata verkisto Miroslav Krleža skribis jenon: "Kie nun troviĝus tiu glora Okcidenta Eŭropo, se la sudaj slavoj dum pli ol kvincent jaroj ne estus defendintaj ĝin kontraŭ la turkoj?"

Ĉu tiuj niaj jarcentaj surferoj sur la antipatia kontraŭslava okcidenteŭropa "antemurale christianitatis" (antaŭmuro de la kristanismo) ne komenciĝis jam en la tempoj de Dante kaj Petrarca, kiujn niaj poetoj tradukadis kaj imitis dum jarcentoj verkante siajn poemojn se pafdistance de la turkaj kanonoj?

Ankoraŭ ekzistas en Serbujo la konata Ĉele-kula (Ĉele-turo), kies muroj anstataŭ brikojn enhavas — homajn kraniojn. Eĉ per tiaj kruelaĵoj la turkoj ne povis ekstermi la amon de la popolo al la libereco. En tiaj cirkonstancoj vivis tiutempe niaj verkistoj kaj artistoj. Por la okcidenteŭropaj kulturaj rondoj nia mezepoka artheredaĵo estis antaŭ nelonge "terra incognita" (lando nekonata). La granda ekspozicio de la mezepoka arto de la jugoslavaj popoloj en Parizo 1951 iĝis mirakla malkovro por la tuta Okcidento. La freskojn el la mezepokaj monaĥejoj de Serbujo kaj Makedonujo la kritiko komparis kun la plej bonaj samstilaj verkoj de la italaj majstroj. La vizitanto en Dalmatujo povas admiri malnovajn artaĵojn en preskaŭ ĉiu urbeto. La ĉefan portalon de la katedralo en Split ĉizis en nuk-soligno Splitano majstro Andreo Bučina jam en la jaro 1214. Tiu ĉi artaĵo estas rigardata unika maj-

Parolas
la
studgvidanto

Esperanto en filatelistaj rondoj

Unu el la plej gravaj filatelaj revuoj de nia lando nun utiligas esperanton en sia agado. Temas pri la revuo "Frimärks-Bladet". La ĉefo de la esperanta paĝo de la gazeto estas s-ro Ingemar Nordin, Skolgatan, Arjäng. Ĉar la revuo ankaŭ aperigas esperantan kurson, ni do povas kalkuli je kreskanta intereso por esperanto inter la svedaj filatelistoj.

La sveda sekcio de IAPK do modele laboras por montri, kiel utila kaj praktika esperanto estas en la filatelista mondo. Restas al mi esprimi gratulon al la sekcio, ĉar ĝi nun faris tiom gravan paŝon por realigisian celon: "Esperanto en la praktiko". La svedaj anoj de IAPK kaptu la bonan okazon por varbi kursanojn inter la svedaj filatelistoj. En la venonta aŭtuno mi do havos la ĝojon noti grandan nombron da novaj studrondoj, ĉu ne?

Esperanto per Post 1

De s-ro K. O. Sandgren venis la ĝojiga informo, ke li en la lasta tempo rimarkis kreskantan intereson pri la kurso "Esperanto per Post 1". Jam pli frue mi plendis, ĉar ni ne pli vikle reklamas por ĉi supre men-

stroverko de la romaneca ligna plastiko. En la najbara urbo Trogir la kroata majstro Radovan eternigis en jaro 1240 sian nomon per la mirindaj skulptaĵoj de la katedrala portalo.

Mi prezentis nur du — tri ekzemplojn, sed oni povus verki dikajn librojn citante similajn artaĵojn. Certe malmultaj eksterlandanoj scias, ke unu el la unuaj atomistaj estis Dubrovnikano, genia sciencisto Ruđer Bosković el la 18-a jarcento. La Okcidento ankaŭ ne konas la kroatajn renesancajn komediojn cent jarojn antaŭ Shakespeare kaj Molière. Al la esperantistoj estas facile kompreneble, ke la verkoj skribitaj en la lingvo de "malgrandaj popoloj" malrapide aŭ neniam transiros la limojn de la lando, eĉ se la verkisto estas "granda artisto". La poemoj de niaj malnovaj poetoj Gundulić, Njegoš, Mazuranić devus okupi dignan lokon en la antologio de la eŭropa liriko. Miroslav Krleža kaj Ivo Andrić estas la plej bonaj vivantaj reprezentantoj de la kroata, respektive serba literaturoj. Se ilia gepatra lingvo estus ekz. la angla, la tuta mondo sendube admirus ilin. Sed... la verkistojn de malgranda popolo la mondo malofte degnas per sia atento.

Antaŭ 10 jaroj mortis en Usono Nikola Tesla, la scienca giganto de la moderna epoko. Mi ne povas eĉ imagi la modernan elektroteknikon sen liaj 700 patentoj el ĉiuj branĉoj de tiu ĉi scienca kampo, kaj tamen, la nomo de la homo naskita en malgranda kroata vilaĝo, estas malpli konata en la mondo ol ekz. la nomoj de Edison kaj Marconi. Nur la sciencaj rondoj konas lian nomon.

Surbaze de siaj altvaloraj kulturaj tradicioj, en cirkonstancoj tre favoraj por vasta kultura laboro, jugoslavaj sciencistoj, artistoj kaj verkistoj daŭrigos sian humanecan laboron.

Kun sia alta estimo al la kulturaj atingajoj de la aliaj popoloj la jugoslavoj volonte sekvas bonajn ekzemplojn de la eksterlandaj rondoj kaj ili estas certaj ke ankaŭ la anoj de la "grandaj popoloj" spertos respektan kaj estimon al la kulturaj valorajoj de malgranda sed liberama lando.

D-ro Ivo Borovečki

ciita kurso. Ĝi estas simpla kaj facila kurso, kiu estas tre utila por vekti la intereson de la publiko. Ni do ne forgesu reklami la kurson al unuopuloj, kiuj ne emas partopreni en studrondoj. Tute certe multaj el niaj plej lertaj esperantistoj per la korespondaj kursoj de SEF ricevis la unuan sed samfoje la tutvivan entuziasmon por la lingvo.

Planu la reklamkampanjon!

Se ni deziras atingi bonan rezulton de la reklamkampanjo, ni jam nun komencu plani la reklamon por la aŭtunaj kursoj. Antaŭ ĉio ni ne forgesu frutempe mendi afiŝojn de SEF. Plej malfrue la 1-an de junio la mendoj estu en la manoj de s-ro Jan Strönné, Amiralsgatan 36, Malmö. Je malalta prezo vi ricevos afiŝojn kun teksto pri la lokaj kursoj, kiujn vi intencas starti en la studsezono 1953/1954...! Kompreneble mi nutras la esperon, ke miaj bravaj kunlaborantoj de pasintaj jaroj denove streĉas la fortojn, por ke la studsezono 1953/54 estu ankoraŭ pli sukcesa ol ĝiaj antaŭuloj.

Parolante... pri la papera reklamo, mi denove atentigas vin pri la eblo ricevi senkoston reklamon por niaj kursoj per la kursprogramaj kajeretoj de ABF, TBV, NTO, IOGT, k. a. Kontaktu frutempe la estrarojn de la lokaj sekcioj de supre menciitaj organizoj kaj petu ĉe ili la permeson presigi reklamon por la esperantokursoj. En la studsezono 1952/53 mi ricevis specimenojn de tia reklamo de la esperantogrupoj de Arvika, Falun, Karlstad, Lidköping, Skövde, Stockholm, Trelleborg, Umeå, Uppsala. Sed ĉu ne pli granda nombro de niaj grupoj kaptas la okazon tiamaniere reklami por nia lingvo?

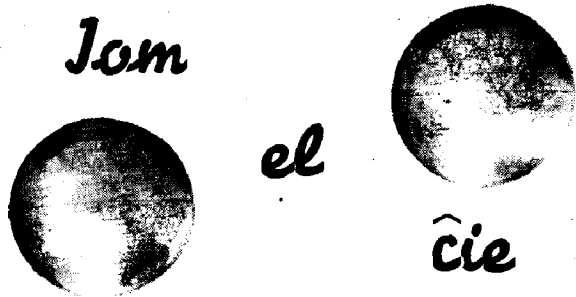
Tria listo pri raportitaj studrondoj

Jen mi prezentas al vi la trian liston pri raportitaj studrondoj. Ankoraŭ ne eblas al mi konigi ĉiujn kursojn, kiuj laboris en la studsezono 1952/53, ĉar kelkaj el la kursgvidantoj estas tiom modestaj, ke mi devas peti plurfoje, antaŭ ol ili emas sendi la tiom necesan raportilon...! Vi tamen memoru, ke centprocenta raportado pri la kursoj nuntempe estas necesa, ĉar multaj instancoj scivolvas pri via aktiveco...! Jen la novaj lokoj, kiuj nun plenumis sian "devon".

Alingsås 1, Arboga 1, Eksjö 1, Bromölla 1, Höganäs 2, Järnboås 1, Kalmar 1, Linhamn 2 (3), Ludvika 1, Malmö 1 (7), Sandviken 1, Stöinge 1, Svängsta 1 (3), Uddevalla 2, Uppsala 1 (2), Valskog 1, Vara 1, Västerås 1.

Einar Hult.

La Instituto petas ekzamenitojn havi paciencon, kiam ili atendas ricevi siajn korektitajn taskojn. Estas multaj taskoj korektotaj.

Francujo. Universitata rektoro Guillon, la urbestro de Montpellier s-ro Boulet kaj diversaj aliaj profesoroj kaj prezidantoj ĉeestis la solenan malfermon de esperantokurso en la Supera Komerca Lernejo de Montpellier. Gvidas la kurson s-ro R. Llech-Walter. (Esperanto)

Italujo. Esperantlingvaj resumoj aperas en la revuo l'Igiene moderna, publikigata de Instituto d'Igiene, Viale Benedetto XV, Genova.

UEA. Je la fino de 1952 la membronombro estis 16185, kio signifas kreskon de la antaŭa jaro, malgraŭ perdoj en Ĉeĥoslovakujo, Hungarujo kaj Pollando.

Okaze de la sukceso ĉe Unesco la Centro kaj la 2 reprezentantoj de UEA ricevis pli ol 200 leterojn kun gratuloj el ĉiuj partoj de la mondo. (Esperanto)

Sudameriko. Grandaj kursoj estas raportataj el diversaj lokoj. En Buenos Aires 90 partoprenantoj, en Eva Perón 41, en Gvatemala Urbo ses kursoj kun sume 120 anoj. El Brazilo estas raportataj kursoj en multaj privataj kaj oficialaj lernejoj en Rio de Janeiro, Santos, Recife, Juiz de Fora, Salvador, Joao Pessao, Santanezia, Fortaleza. Sep kursoj por plenkreskuloj en Rio de Janeiro, kaj aliaj en aliaj urboj. (Amerika Esperantisto)

Hispanujo. Radio Tarragona organizos ekskurson tra Francujo por esperantistoj en julio. La ekskurso daŭros 12 tagojn, kaj oni vizitos la urbojn Paris, Lyon, Toulouse kaj Nice. (Boletín)

Francujo. La profito de la Kultura domo en Grésillon estis 355.814 frankoj por la kelkaj semajnoj de la ekspluatada komenco en 1952. La nombro de la societanoj estas 211. (Franca Esperantisto)

Jugoslavujo. Radio Zagreb sendos en esperanto ekde la 16-a de aprilo.

Polujo. Ankoraŭ la movado funkcias en Polujo. La Asocio de Esperantistoj en Pollando estas lege registrita societo kun sidejo en Varsovio, Marszalskowska 81. Dum la jaro 1951 la sekretario de la asocio ricevis 1018 leterojn kaj presajojn. En la sama jaro la sekretario sendis 4327 leterojn kaj presajojn. En tiuj ciferoj gazetoj ne estas enkalkulitaj.

Nederlando. En Nederlando okazis debato pri esperanto en la parlamento. Estis reĵetata propono pri ŝanĝeto de leĝo, kiu ŝanĝeto ebligus libervolan instruadon de esperanto en la elementaj lernejoj dum lernejoj horoj. Nombro de voĉoj estis 44 kontraŭ kaj 37 por.

Jugoslavujo. En Ljubljana okazis 17.2 grava konferenco de amasorganizoj rilate la uzon de esperanto por internaciaj kontaktoj. Ĉeestis reprezentantoj de la plej gravaj organizoj de Slovenujo, ankaŭ kelkaj direktoroj de industrio, reprezentantoj de lokaj esperanto-organizoj kaj la konstanta sekretario de universalaj kongresoj (KKS) s-ro Mason Stuttard. La opinioj estis tre forte por esperanto. — La sekvan tagon s-ro Stuttard kun aliaj esperantistoj havis duhoran aŭdiencon ĉe la urbestro de Ljubljana, kiu promesis helpi al la postkongreso en tiu urbo. (Heroldo)

Portugalujo. La nuligo de la malpermeso de esperanto estas farita nur duone. La ministro por internaj aferoj konsentis propagadon, sed la ministro de nacia edukado malpermesis kursojn de esperanto kaj rifuzis aprobi la statuton de la Portugala Esperanto-Asocio. — Tamen la portugalaj samideanoj kunvenadas sub nomo "Amikoj de Esperanto". (Praktiko)

Nederlando. En la koordinita esperantokurso en Haag pli ol duono de la 38 partoprenantoj estas mondfederalistoj, inter ili kelkaj gvidantoj de la Nederlanda Mondfederalista Movado. Jam nun estas konstatite, ke ĉi tiu internacia eksperimento de koordinitaj kursoj bone sukcesis. (Praktiko)

La Rotterdamse Bank kaj Middenstandsbank en Amsterdam havas Esperantistojn inter la oficistoj. Ambaŭ pendigis en siaj departementoj por eksterlandanoj ŝildojn 'Esperanto Parolata'. Schiphol Flughaveno decidis simile agi, sed ĉar nur unu oficisto bone parolas Esperanton, s-ro Hans Bakker nun aranĝas kurson tie. Wagonslits/Cook mencias sub la menukarto en la restoracio-vagonoj 'Tarifo en Esperanto havebla': tiu dulingva karto (Esperanta kaj Nederlanda) estas bone farita.

En la Kongreshalo (Indonezia Instituto) Amsterdam oni dufoje permesis Esperantan afiŝon dum gravaj internaciaj kongresoj, kaj promesis permeson je estontaj okazoj.

Sarlando. En januaro okazis ekspozicio por esperanto en Homburg. La plej gravaj gazetoj de Sarlando kaj ankaŭ gazetoj el proksimaj germanaj regionoj raportis pri ĝi. Radio Saarbrücken sendis raportanton por intervjuo.

Indonezio. Multobligita gazeto "La modera voĉo de Indonezia UEA" de januaro 1953, la jaro, 1-a n-ro, atingis nin. Adreso Menteng 74, Djakarta, Indonezio.

Förlagsföreningen Esperanto

Verksamhetsberättelse 1952

Förlagets verksamhet under 1952 har i stort sett följt de senaste årens program. Försäljningen, som uppgick till kr. 36.400:—, visar en minskning jämfört med 1951, vilket enbart torde bero på, att någon ny utgåva ej kunde komma till stånd på grund av att tillgängligt kapital reserverats för den nya upplagan av Esperanto-Svensk Ordbok. Förarbetet med denna slutfördes under året och beställningen lämnades till tryckeriet i december och skall enligt överenskommelse leverans ske i september 1953.

Svenska Esperanto-Tidningen visade ett underskott av kr. 3.940:— trots höjda prenumerationsavgifter och förlaget har gjort en hemställan till förbundet om bidrag till täckande av förlusten i likhet med föregående år.

Av erforderliga lagerkompletteringar kan nämnas Förklaringar på svenska till Dr Szilágyis engelska lärobok i esperanto, esperantostjärnor, bordsstandar, jul- och brevkort, varjämte de nya artiklarna esperantoringar och reseskrivmaskiner visat sig vara lämpliga försäljningsobjekt. Importen av utländsk litteratur har uppgått till c:a kr. 5.000 och i prenumerationsavgifter för utländska tidningar har influerat c:a kr. 3.000.

Tidningen har under året utgetts i 12 nummer om sammanlagt 128 sidor och i en totalupplaga av 33.200 ex., varav septembernumret utgick som informations-skrift i en upplaga av 5.500 ex. Bengt Joelson har redigerat och förbundssekretariatet skött expeditionen.

Förlagsexpeditionen har föreståtts av Roland Dupuis och antalet bokombud uppgick vid årsskiftet till 45.

Andelskapitalet har genom nyteckningar under året ökat med kr. 1.130 och därmed stigit till kr. 25.220 pr den 31.12 1952.

Förlagets ekonomiska ställning i övrigt framgår av bifogade rapport. Styrelsen föreslår årsmötet, att av årets vinst jämte den från 1951 balanserade 4 % utdelas till andelsägarna med kr. 1.008:80 samt att återstoden kr. 1.577:90 föres i ny räkning.

Förlagets styrelse som under året haft 6 protokoll-förda sammanträden har bestått av Sune W. Ahlm, Birger Gerdman och Sten Öfors med T. Julin och E. Stridell som suppleanter. I tur att avgå är Gerdman och Öfors liksom suppleanten Stridell.

EKONOMISK RAPPORT FÖR ÅR 1952:

Balansräkning pr den 1/1 1952

Tillgångar:

Kassa	173:08
Postgiro	9.316:96
Bank	372:64
Fordringar hos diverse personer	8.372:21
Inventariér	1:—
Varulager	21.748:—
	Kronor 39.983:89

Skulder:

Diverse Personer	7.177:66
Andelskapitalet	24.090:—
Reservfonden	5.000:—
Utdelningars Konto	1.406:55
Balanserad vinst från 1950	1.536:29
1951 års vinst	773:39
	Kronor 39.983:89

Vinst- och förlusträkning för år 1952

Inkomster:

Balanserad vinst	2.309:68
Försålda varor	36.427:21
Bankränta	229:25
	Kronor 38.966:14

Utgifter:

Utdelning 1951	722:70
Inköpta varor	20.873:83
Svenska Esperanto-Tidningen	3.929:70
Omkostnader	10.853:21
Balanserad vinst till 1953	2.586:70
	Kronor 38.966:14

Balansräkning pr den 31/12 1952

Tillgångar:

Inventariér	1:—
Kassa	754:53
Postgiro	741:51
Bank	10.601:89
Fordringar hos diverse personer	13.945:95
Varulager	17.230:—
	Kronor 43.274:88

Skulder:

Andelskapitalet	25.220:—
Reservfonden	5.000:—
Diverse personer	8.633:53
Utdelningars Konto	1.834:65
Balanserad vinst	1.586:98
Årets vinst	999:72
	Kronor 43.274:88

Stockholm den 15 april 1953.

Sune W. Ahlm   Birger German   Sten Öfors

ÅRETS STORA LITTERÄRA HÄNDELSE PÅ ESPERANTOFRONTEN:

Guy de Maupassant

LA NORMANDAJ RAKONTOJ

i översättning av R. Dupuis

Rikt illustrerad med franska upplagens originalklichéer jämte 8 helsidesbilder — varav 2 i färg — från normandiska orter, där en del av bokens händelser utspelas.

Boken omfattar 19 noveller

222 sidor

Inbunden i ljust helklotband med pärm- och ryggtitel i guld

Pris 15:— kr.

Förlagsföreningen
ESPERANTO
Postgiro 578
Box 19071. Stockholm 19

En tidningskurs för nybörjare startar i Sv. Esperantotidningen i juni

Ni bedaŭras, ke ĉi tiu numero malfruas, depende de malhelpoj en la presejo. — La venonta n-ro estos la junia—julia kaj aperos laŭplane kontraŭ la fino de junio. Limdato 25 majo.

Sveda Esperanto-Federaio

Jarraporto 1952

Estraro

La estraro konsistis el jenaj personoj: J. Ströme, prez.; B. Joelsson, v. prez.; H. Törnskog, sekr.; E. Stridell, 1-a v. sekr.; Gulli Svensson, 2-a v. sekr.; R. Enocson, kasisto, kaj Sonja Morariu, v. kasisto. Anstataŭantoj: Sune Ahlm, Stockholm, kaj Einar Hult, Arvika, tutlanda studgvidanto.

Membraro

La 31-an de decembro 1952 SEF havis 1792 membrojn. El ili 1432 apartenis al 63 grupoj kaj 360 estis individuaj membroj el multaj lokoj. Novaj kluboj fondiĝis dum la jaro en MalMBERGET kaj NORRAHAMMAR. Malfondiĝis dum la jaro la kluboj en Ludvika kaj HäSSLEHOLM.

Ekonomiaj subtenantoj

"Amikaro de SEF" daŭre ĝojas pri ĉiuj membroj, kiuj volas doni ekonomian helpon al SEF. Per la ordinaraj membrokategorioj SEF povas pagi nur la luprezon de la sekretario kaj krome kelkajn detalojn tie. Sed por la propaganda laboro, presadoj k.t.p. ni bezonas pli da mono. La estraro dissendis en 1952 cirkuleron al ĉiuj kluboj petante ke ili faru sian plejblon por varbi novajn subtenantojn — individuojn aŭ grupojn. La jarkotizo estas 60 kr. Al ĉiuj membroj de Amikaro de SEF la estraro sendis siajn protokolojn.

"Esperanto-Främjandet" daŭrigis sian agadon kaj la rezulto dum 1952 estis 668:35 kr. La estraro dankas al ĉiuj pagintoj.

Jarkongreso

La jarkongreso de SEF okazis pentekoste 31/5—2/6 en Stockholm, kie multaj gesamideanoj kolektiĝis. Laŭ nova sistemo la jarkongreso rapide traktis la necesajn aferojn por doni tempon al prelego kun diskuto. Rektoro Karl Söderberg prelegis pri "Spertoj pri esperanto en la sveda radio". La festoj kaj la kunestadoj estis vere agrablaj.

La federacia gazeto

Svenska Esperanto-Tidningen LA ESPERO regule aperis. Daŭre ĝi meritas altranĝan lokon inter la plej bone redaktataj esperantogazetoj en la tuta mondo. La septembra numero estis informa kaj enhavis propagandajn artikolojn. La numeron grandskale mendis la gesamideanoj por disdonado. Ĉiuj parlamentanoj kaj multaj influhavaj personoj ricevis la numeron.

Konsiderante la rolon de la esperantomovado doni informojn pri esperanto, kaj konstatante ke ni per nia sveda gazeto havas bonan rimedon konstante doni tiajn informojn, la estraro decidis doni pli grandan amplekson al la sveda lingvo. Samtempe la estraro decidis distribui la gazeton al kelkaj aŭtoritatoj kaj nun sendas ĝin regule al ekzemple la membroj de la Sveda Unesco-Konsilantaro kaj oficistoj de la departemento por edukado.

Prelegserio

En septembro kaj la unua parto de oktobro docento Sigismundo Pragano, Nederlando, faris tutlandan prelegserion, vizitante la klubojn prelegante pri Nederlando kaj montrante filmojn pri ĝi. Entute li vizitis 27 lokojn. Aperis multaj gazetartikoloj, kaj la reklamo estis bona.

Instigfrazo

La estraro iniciatis instigfrazon: "Se ĉiuj nun ekler-nus esperanton, la popoloj de la mondo senĝene interparolus post du jaroj". La frazo estis publikigata en gazetanecoj kaj precipe per la slipoj kaj afiŝetoj vendataj al la membroj.

Esperanta Turista Komisiono

ETK, la vojaĝorganizo de SEF, aranĝis grupvojaĝojn al Nederlando kaj Hispanujo, ĉie petante la helpon de gesamideanoj kaj serĉante kontakton kun ili. Gruparango de Stockholm al la Universala Kongreso de Esperanto en Oslo.

Ekspozicia centro

Nova centro por ekspozicia materialo startis en 1952 kaj la estraro trovis ejon ĉe s-ro Tandlund, Norrköping. Iom post iom la nova filio donos materialon al la svedaj kluboj. En la nuna momento oni organizas la filion, sed la estraro esperas pri rapida rezulto.

UEA

Svedaj komitatanoj estis dum la jaro E. Malmgren, J. Ströme, E. Dahl, E. Adamson kaj J. Stenström.

Kiel ĉefdelegito de UEA funkciis E. Adamson.

La 31-an de decembro 1952 UEA havis en Svedujo 208 delegitojn, vic- kaj fakdelegitojn en 128 lokoj kaj entute 462 aktivajn membrojn.

La estraro faris novajn petojn al la klubaj kasistoj ke ili kunhelpu pri la frua enpago de la UEA-kotizoj. Svedujo bezonas pli da delegitoj.

La petojn de UEA la federacio laŭpove plenumis kaj rapide aperigis la gazetartikolon pri UNESKO en konsiderinde multaj gazetoj.

La estraro decidis doni ekonomian apogon al Centro de Esploro kaj Dokumentado por subteni ĝian gravan laboron.

Sveda Esperanto-Instituto

Dum la jaro 45 personoj trapasis la elementan ekzamenon kaj 4 la superan ekzamenon.

La instituto aranĝis en la somero 1952 du kursojn en Bohusgården, Uddevalla, unu por eksterlandanoj pri svedaj cirkonstancoj kaj la alia por svedoj, la lastenomita perfektiga kurso, preferinde por kursgvidantoj. La aranĝoj estis bonsukcesaj kaj la instituto decidis peti novan ŝtatan subvencion por la jaro 1953.

Eldona Societo Esperanto

La societo daŭrigis la agadon por akiri novan kapitalon, ĉefe por ebligi la eldonadon de nova vortaro.

S-ro R. Dupuis lerte prizorgis la ekspedojn, kaj la societo planas novaranĝojn.

Kurslaboro

Al la tutlanda studgvidanto s-ro E. Hult, Arvika, raportis 139 kursoj (studrondoj) por la sezono 1951—1952, kaj la estraro dissendis tre ampleksan kuntiraĵon el la dika raporto de la studgvidanto pri la granda laboro.

La estraro serĉis taŭgan cseh-instruiston per anoncoj. Tamen ne anoncis sin sufiĉe da svedaj kluboj, kiuj havis la ekonomiajn eblecojn.

Dank' al donaco de la Societo Humanitet la estraro povis doni stipendiojn al du gejunuloj partopreni la UK en Oslo.

Ek de la jaro 1952 la tutlanda studgvidanto aŭtomate sendas al ĉiuj kursoj por komencantoj novpresitan broŝuron "Välkommen" (Bonvenon) kun informoj pri la esperantomovado.

Diversaĵoj

Multaj membroj de SEF partoprenis la Universalan Kongreson de Esperanto en Oslo kaj krom tio diversajn somerajn kursojn kaj aranĝojn.

En Gotenburgo estis aranĝita sukcesa antaŭkongreso antaŭ la UK en Oslo kaj ĝi altiris grandan atenton.

En la sekretario ĉe Tegelbacken SEF nun disponas pri ankoraŭ unu ĉambro kaj sekve havas iom pli da spaco. La sekretario ordigis la officejon; la instalaĵo nun estas moderna kaj faciligas la laboron.

La cirkuleroj de SEF daŭre estis sendataj al la klubaj estraroj en formo de SEF-Infornilo.

La paperoj, kovertoj kaj presadoj de SEF ne nur portas la instigfrazon ek de nun sed ankaŭ la novan federacian klišon.

Finvortoj

La estraro provis per kelkaj vortoj doni bildon pri la diversflankaj labortaskoj, kiuj ĉiutage estas plenumataj por esperanto kaj nia sveda federacio. Dank' al la sindona laboro de la gesamideanoj en ĉiuj lokoj nia laboro estas ebla.

En la nuna momento ni devas streĉi niajn fortojn por montri al la mondo ke la venko ĉe UNESKO ne estis vana laboro de energiaj gesamideanoj. Ni ĉiuj kune daŭrigu!

Laŭstatute la estrarmandatoj nun estas finitaj por s-roj J. Strönne, H. Törnskog, s-ino Sonja Morariu, f-ino Gulli Svensson kaj la anstataŭanto E. Hult.

Stockholm la 1/5 1953.

Jan Strönne

Bengt Joelsson Harry Törnskog Ruben Enocson
Gulli Svensson Sonja Morariu Esbjörn Stridell

○

La "dulingva mondo" estas kritikata

El "Mitteilungen des Instituts für Auslandsbeziehungen", Stuttgart (Informoj de la instituto por eksterlandaj rilatoj), ni citas:

"La projekto enkonduki devigan instruon de la angla lingvo en francaj lernejoj kaj de la franca en anglaj, kaj en alilandaj lernejoj de unu el tiuj lingvoj, renkontis kontraŭdirojn jam en Francujo.

La germanisto kaj anglisto Fernand Mossé tute rifuzas akcepti tiun planon. Li substrekas: 'Nia geografia situacio kaj nia pozicio en la mondo devigas nin pli ol iam disponi ankaŭ pri aliaj antenoj, tiel ekzemple en la slave, en la arabe kaj en la hispane parolantaj mondpartoj. Kaj fine ni ankaŭ devas kuraĝi elparoli tion: se ekzistas lando, kun kiu ni devas subteni plej viglajn rilatojn, ankoraŭ profundigendajn, tio estas antaŭ ĉio nia najbaro orienta.' La anglisto Louis Landré

ĉe Sorbonne turnas sin en la nomo de la ligo de novfilologoj al la instrua ministro: 'Estas nia deziro, ke la germana denove fariĝu lingvo de unua rango en niaj superaj lernejoj, ke la hispana pli disvastiĝu, ke la instruo de la araba ampleksiĝu kaj tiu de la rusa ne malampleksiĝu, fine ke niaj lernantoj kaj studentoj estu instigataj ellerni kromajn eŭropajn, orientajn kaj malproksimorientajn lingvojn.'

○

Språk och kulturkontakter

Studier av främmande språk skänker den obestridliga förmånen av direkt kontakt — muntlig och skriftlig — med andra folk. Men det största värdet av språkstudier ligger djupare än så. Förtrogenheten med ett främmande idiom öppnar dörren till en annan kulturform och skapar förtrogenhet med ett annat sätt att tänka och resonera. Språkstudier är ett utmärkt medel mot intellektuell inavel. Enspråkigheten skymmer blicken för det värdefulla hos andra och skapar lätt en övertro på den egna förträffligheten, en fara, som inom alla former av vetenskaplig, konstnärlig och annan intellektuell verksamhet i det långa loppet kan bli dödlig.

Professor Bertil Malmberg i Sv. D.

Överbetonandet av ett enda främmande nationalspråk skapar också lätt en övertro på förträffligheten av ifrågavarande folks kultur och sedvänjor. Esperanto ger kontakt med många folk och deras kulturer.

Om alla lär sig esperanto nu,
kan jordens folk tala obehindrat
med varandra inom två år

Jen bildo de la kunveno de la Asembleo de la Unuiĝintaj Nacioj la 10-an de aprilo, kiam Dag Hammarskjöld estis instalata kiel ĝenerala sekretario de UN. Apud la tribuno oni vidas la prezidanton de la Asembleo, Lester B. Pearson, Kanado, maldekstre de li Dag Hammarskjöld kaj dekstre la eksa ĝenerala sekretario Trygve Lie. Starantoj de maldekstre: Joao Carlos Muniz, Brazilo, prez. de la Sekureca Konsilantaro, Jiri Nosek, Ĉeĥoslovakujo, prez. de la Ekonomia kaj Socia Konsilantaro; Tingfu F. Tsiang, Ĉinujo, Ahmed Galal Eldine Abdelrazek, Egiptujo, Henri Hoppenot, Francujo, Tiburcio Carias, Honduraso, Andrej Višinski, Sovetio, Gladwyn Jebb, Britujo, Henry Cabot Lodge, Usono, Rodolfo Munoz, Argentino, Carlos Romulo, Filipinoj, Alexis Kyrou, Grekujo. (Unations)

Beslutet vid Unescos senaste generalförsamling om en enkät hos regeringarna beträffande de resultat som inom olika länder nåtts med esperanto har väckt ökat intresse för det språk, som dr Zamenhof publicerade för 65 år sedan.

Att tidningspressen i dag talar mindre om esperanto än på den tiden är mycket naturligt. Esperanto är inte längre en nyhet. Dagstidningarna kan inte bli förvånade var gång en internationell kongress eller konferens håller sina överläggningar på esperanto eller en skola i Brasilien eller Japan börjar undervisa i språket. Sådant händer numera för ofta för att kunna väcka sensation. Språket har utvecklats och vunnit utbredning sedan det till att börja med under en lång tid betraktades som en utopi.

Den som i likhet med mig lärde sig esperanto före det första världskriget kan i dag konstatera hur språket på grundval av en helt liten elementär ordlista och en enkel grammatik med endast 16 regler utan undantag kunnat finna sin form och genomgå en inre utveckling. I dag är det mycket rikare och talas mycket bättre än för 30 eller 40 år sedan. På de kongresser, där det användes (möten för studenter, för arbetare, för lärare, tekniker och andra), värderar man den uppnådda enheten och den lätthet, med vilken man diskuterar, utan den hjälp av tröttande översättningar, som karakteriserar de flerspråkiga konferenserna. Vilket framsteg skulle det inte vara, om alla lärde sig det redan i skolan, så att språkmurarna raserades och de internationella förbindelserna underlättades, inte endast för vetenskapsmän utan även för den stora massan!

Då skulle man kunna ägna mera tid åt ett fördjupat studium av modersmålet och av ett främmande språk eller klassiskt språk för att lära känna en annan litteratur. Det skulle vara en verklig vinst för kulturen. I dag är det inte endast en kulturell brist, utan även en personlig plåga att höra engelska, franska eller spanska rådbråkas av en talare, som med svårighet läser ur sitt manuskript, hämmad av den känsla av underlägsenhet, som den alltid lider av som uttrycker sig på en annans språk.

Troligen just för att esperanto befriar människorna från detta mindervärdeskomplex talas det så flytande och med så stor lätthet på kongresser. Man lägger märke till att det tillåter delegater från *alla* länder — inte bara från Frankrike, England och Amerika — att göra sig gällande på sakliga grunder. Finnar, skandinaver, brasilianare, japaner, jugoslaviner låter utan tvekan höra sin röst i en församling som talar esperanto. Esperanto ger rättvisa och likställighet.

En annan orsak till esperantos framgångar är sannolikt den lätthet med vilken man kan bilda ord med hjälp av prefix och suffix. Av ett fåtal ordstammar — de mest internationella från västerländsk syn-

Esperanto i brännpunkten

Unesco beslöt vid sin konferens i december 1952 att verkställa en utredning rörande esperantos roll i samhället. Denna artikel av professorn i engelska språket och litteraturen vid universitetet i Neuchâtel Edmond Privat ger några synpunkter på frågan.

punkt — kan var och en själv bilda avledningar. Detta gör esperanto lättare än andra språk för österlänningar, som endast behöver minnas ordförrådets stomme.

Man tillverkar inte ett språk. Det är användningen som gör det till en levande verklighet. Dr Zamenhof bevisade sin genialitet då han nöjde sig med att vara initiativtagare i stället för skapare av språket. Han gav endast de grundläggande elementen och överlät åt livet att skapa resten. Akademio de Esperanto stadfästade de fackuttryck, som författarna tar i bruk i sina verk. Den ger sanktion åt det som praktiken skapat, och den bevarar kontinuiteten.

Det händer, att den, som aldrig hört ett tal eller en debatt på esperanto, föreställer sig språket som en barbarisk blandning. I själva verket

är esperanto väljudande som spanskan, flytande som rumänskan. Engelska språket är en blandning av saxiska och franska element, som smälte samman under 1300-talet. Språket urdu i Pakistan är en indopersisk blandning, som nu har sina skalder.

Vältalare eller författare med god smak uttrycker sig ledigt på esperanto, liksom de gör på varje annat språk. Det ger en stor tillfredsställelse att kunna läsa artiklar eller böcker, som författats av en kines, en japan eller en holländare, och att göra detta oförmedlat, inte i översättning. Varje vecka ges nya verk ut på esperanto, och det finns ett stort antal esperantotidskrifter. Hur många ens bland akademiker törs utan hjälp publicera något direkt på ett främmande nationalspråk?

När vi lärde oss esperanto, försäkrade oss skeptikerna, att en fransman aldrig skulle kunna förstå en slav eller en engelsman en italienare på esperanto. Praktiken har bevisat motsatsen. Och ju mer språket används, desto mer förenhetligas uttryckssätt och uttal. — Denna min ungdomserfarenhet har gjort mig mycket kritiskt inställd mot profetior från intellektuella kretsar, som vill döma om saker, som de inte är insatta i.

Unescos resolution har den förtjänsten, att den rekommenderar en objektiv undersökning av fakta. Om regeringarna skulle komma överens om att så småningom införa esperanto i skolan, skulle esperantorörelsen gå snabbare fram. Om en sådan överenskommelse inte träffas, kommer språkets vidareutveckling och utbredning att gå i ungefär samma takt som hittills. Denna hittillsvarande utveckling under de 65 åren har, inom parentes, gett till resultat avsevärda språkvetenskapliga erfarenheter.

Det som särskilt torde intressera Unesco är att esperanto bidrar till att hos de människor, som lärt sig språket, skapa en världsmedborgaranda, eftersom det öppnar porten till världen och till de olika civilisationsformerna på vid gavel. Jag själv står i tacksamhetsskuld till esperanto för detta. Och tusentals andra människor kan bekräfta mina ord.

Edmond Privat

Sveda Somera Semajno

9-16 aŭg 1953.
Frostavallen, Höör.

Prelegtemaro 1953: Internacia kulturintersaĝo

Sub aŭspicioj de la Sveda Instituto por kulturaj rilatoj kun eksterlando kaj la Sveda Unesco-konsilantaro

Aranĝas: Sveda Esperanto-Instituto

Direktu vin al: Jan Strönné, Amiralsgatan 36, Malmö, Svedujo.

Utredning om esperanto

Svenska Esperantoförbundet har till Svenska Unescorådet överlämnat en detaljerad utredning beträffande esperantoundervisning och esperantos utbredning i Sverige. Utredningen har begärts av Unescorådet som ett led i den undersökning av esperantos roll i samhället, som Unesco beslöt vid sin konferens i Paris i december.

Alingsås

La Esperanta Klubo de Alingsås havis sian jarkunvenon kun jarfesto la 23-an de januaro. Jenaj membroj estis elektataj kiel estraranoj: prezidanto Roland Lindblom, ceteraj Arne E. Andersson, Sven Svensson, Bengt Jonsson. Reprezentanto por eld. Soc. Esperanto I. Lagerström. La agado dum la pasinta jaro estis sufiĉe vigla. Oni multe propagandis i. a. per afiŝoj, kaj 130 ekz. de la septembra n-ro de "La Espero" estis disdonataj. En novembro d-ro F. Szilágyi publike prelegis pri esperanto kaj la evoluo de la lingva problemo. Sufiĉe multaj interesuloj ĉeestis. Du studrondoj finstudis en aprilo.

Arboga

Esperanta klubo de Arboga havis jarkunvenon. Estraro por 1953: Stig Nyqvist prez., Gösta Bergman v. prez., Hjalmar Andersson sek., Sten Almkvist v. sek., Carl-Eric Bergström kasisto.

Post la jarkunveno estis festeto. Carl-Eric Bergström montris filmojn, i. a. de la jarkunveno de SEF 1952 kaj de la kurso en Uddevalla dum julio 1952. Hjalmar Andersson parolis pri siaj spertoj de esperanto. Por tiuj, kiuj ne tute regis la lingvon estis farita sveda traduko, kiu estis vendata por 1 kr. La ricevitan monon la klubo asignis al la helpo por Holando.

Hj. A—n

Örebro Esperanto-Societo

R. Fredell, E. Carlén, Ph. Jonsson, J. Håkansson

festis la 21-an de marto sian 30-jaran jubileon en hotelo Örebro Hus. Pli ol 50 ges-anoj el diversaj lokoj kolektiĝis, kiam la prez. R. Larsson bonvensalutis. Disp. S. Carlén, Hällabrottet, poste faris historion pri la pasintaj jaroj. Sep personoj fondis la societon kaj de tiuj tri nun ĉeestis, nome E. Carlén, John Håkansson kaj Rikard Fredell. La prez. dankis ilin pro la iniciato kaj la energia laboro en la komenco, kiam la ideo pri mondlingvo estis preskaŭ nekonata. La societo honoris ilin per florbukedoj transdonataj de f-ino Mona Blomqvist. La prezidanto poste faris funebran parolon pri mortintaj membroj kaj ilin oni honoris per silenta minuto. Kelkaj societoj poste transportis bondezirojn al la jubileulo kaj kelkaj telegramoj ankaŭ alvenis. Sekvis distra programo kun filmoj kaj aŭkcio de bildkartoj kaj leteroj ricevitaj de multaj eksterlandaj gesamideanoj. Krome tesupeo, komuna kantado, solkantado de David Palmroth kaj danco. Oni ankaŭ aranĝis loterion kaj lotumis belan pentraĵon faritan de David Palmroth. Li donacis ĝin por lotumado, por kio ni kore dankis al li. Gajnis ĝin f-ino Ada Lundin, Örebro. Dum la festo fotografistoj de du örebroaj gazetoj ankaŭ ĉeestis kaj fotografis la tutan grupon kaj la fondintojn. Krom tiuj ĉeestis ankaŭ s-ro Philip Jansson, Örebro, kiu aliĝis al la societo nur 6 aŭ 7 kunvenojn post la unua. Ĝis nun li estis tre aktiva kaj multjara gvidanto kaj esperantoinstruisto. La festo estis tre agrabla kaj ĝi certe instigos nin ĉiujn al pli vigla laboro por nia movado.

R. L.

Nova esperantoklubo en Svängsta

La 9-an de januaro la esperanta studrondo de Svängsta, Blekinge, fondis esperantan klubon, al kiu aliĝis 12 membroj. Prezidanto estas s-ro E. A. Lindén, sek. fraŭlino Ingemo Keller kaj kasisto s-ro Sven Nilsson. La nomo de la klubo estas "Lingva unueco" kaj ĝi havos kunvenojn unu fojon monate.

Esperantajn salutojn

L. E. Lindén

Skövde

Klubo Esperantista de Skövde jarkunvenis la 25-an de januaro. La jarraporto atestis pri vigla jaro 1952; inter la aranĝoj estas menciindaj: jubilea festo pro 20-jara estado, studkonferenco por la Skaraborga Distrikto, prelegovespero kun s-ro Pragano ktp. Kvar diversaj kursoj estas raporteblaj. Por unu el ili ni uzas por ni novan studsistemon; ni en perfektiga kurso uzas esperanton kaj samtempe lernas la historion kaj simile de la urbo.

La estraro por 1953 ricevis jenan aspekton: Prezidanto Gunnar Ringh, sekretario Lars Westman, kasisto Richard Aslund, vicprez. Lennart Johansson kaj vic-sekr. Erna Johansson. Ĉiuj, escepte de la sekretario, estas reelektitaj.

Inter la decidoj ni povas menci kelkajn; la klubo aĉetu biblion kaj donu ĝin al la granda bibliokolekto de eksparlamentano s-ro Karl Magnusson por ke ĝi ankaŭ enhavu esperantolingvan ekzempleron. Samtempe ni faros propagandon per publikigo de la transdono. La kunvenoj okazu ankaŭ ĉi-jare ĉiun unuan kaj trian merkredon monate. La klubo aranĝos grupvojaĝon al Zagreb. Jam aliĝis 12 membroj al la kongreso.

"Goro"

Lidköping kaj Skara

Je la jarkunveno de la Esperantoklubo de Lidköping la 13/2 ne malpli ol 11 novaj membroj aliĝis al la klubo. 8 el tiuj tamen loĝas en Skara, kie ili, kune kun du malnovaj klubanoj nuntempe ankaŭ loĝantaj tie, formas apartan Skara-sekcion de la klubo. Tiu sekcio konsistas grandparte el novaj esperantistoj kiuj ankoraŭ ne volas fondi memstaran klubon. Sed la distanco inter la du urboj ja ne estas tiel granda, kaj ni esperas, ke bona kunlaboro inter la esperantistoj en Skara kaj Lidköping pli aŭ malpli frue rezultigos en nova, forta esperantoklubo en Skara. La studrondon en Skara gvidas Tage Sjöholm, kaj prezidanto de la nova sekcio fariĝis Ake Svantesson.

La agadraporto de la klubo de Lidköping rakontas pri vigla jaro 1952. Kvar studrondoj laboras, inter kiuj unu por komencantoj kaj unu konversacia. Tiu lasta redaktas kaj eldonas multobligatan kluban gazeton, Nia Parolilo, kiu dum la jaro aperigis tri kvinpaĝajn numerojn.

Specialan atenton oni donis dum la jaro al la klubkunvenoj. La klubo regule kunvenis unufoje ĉiunmonate, kaj je ĉiu kunveno oni havis ian interesan aŭ amuzan programon. Kvin eksterlandaj prelegantoj vizitis la klubon dum la jaro.

Nova aranĝo estis ankaŭ la ĉiusemajnaj renkontiĝoj dum la somera periodo, kiam ne laboras la studrondoj. Tiuj senceremoniaj renkontiĝoj aŭ ekskursoj kun konversacio ĉefe en esperanto estis tre sukcesaj kaj multe stimulis la kluban vivon.

Kiel kutime la intereso por eksterlandaj vojaĝoj estis tre granda. 4 membroj partoprenis la kongreson en Oslo, 9 la SAT-kongreson en Düsseldorf, kaj kelkaj faris tute privatajn vojaĝojn eksterlanden, vizitante geamikojn aŭ alimaniere utiligante esperanton.

La ekstera reklamado estis forta, kaj i. a. oni eldonis kaj distribuis pli ol kvar mil flugfoliojn.

La estraro konsistas el Ake Blomberg, prez., Erik Vallin, sekr.; Erik G. Andersson, kasisto; John Widén kaj Greta Ronnefors. Programkomitato: Alf Johansson, Alf Sundberg, Greta Ronnefors, Knut Lindblom kaj Arne Gustavsson. Ekzamena komitato: Tage Sjöholm, Erik Vallin kaj Knut Lindblom.

A. B.

Skaraborga distrikto

Skaraborga Distrikto de SEF jarkunvenis en Skara la 8-an de marto. La kunvenon aranĝis la nova grupo en Skara (ankoraŭ nur sekcio de la klubo en Lidköping) kaj estas konstatinde ke ili tre sukcesis.

Ĉiuj estraranoj estas reelektitaj kaj la estraro tial havas jenan aspekton: Prez. Tage Sjöholm (Skara), sekr. Ake Blomberg (Lidköping), kasisto Gunnar Ringh (Skövde), v. prez. Harry Carlsson (Falköping) kaj v. sekr. Erik Brenander (Fyrunga).

De la kunveno estas sendita letero al Radiotjänst kun peto pri baldaŭa rekomenco de la esperanto-elsendoj. La agadraporto de la estraro raportas pri vigla jaro; krom jarkunveno en Lidköping la distr. aranĝis somerrenkontiĝon sur Mösseberg (Falköping) kaj dutagan studkonferencon en Skövde. La nombro de partoprenantoj en la kursoj kompare kun 1951 plialtiĝis 50 procentojn. La plej ĝojiga raporto venis el Leksberg apud Mariestad, antaŭe nekonata loko en esperantaj rondoj, kie instruisto Danielsson startis du kursojn, unu por infanoj de la lernejo kun 16 partoprenantoj kaj unu por plenkreskuloj kun 24 lernantoj. Tia rezulto oni ja devas opinii kontentiga. Tri diversaj proponoj estas senditaj al SEF.

Post la traktadoj sekvis harmonia kunestado kun teŝupeo kaj varia programo. Proksimume 50 personoj ĉeestis la kunvenon.

Ringo

Ricevitaj

Berlin de hodiaŭ, 4-paĝa faldfolio. Verkehrsamt Berlin, Fasanenstr. 7—8, Berlin-Charlottenburg 2, Germanujo.

Plano de ekskursoj, 38-a UK; Zagreb. Du dukoloraj ilustritaj faldfolioj 8-paĝaj, eldonitaj de Turist, Zrinjevac 18, Zagreb, Jugoslavujo.

Thun en Svislando. 10-paĝa ilustrita faldfolio. Fritz Schwarz, Wiesenstr. 1, Thun-Bn.

Aŭtopramŝipo Fredrikstad-Larvik, Fredrikshavn. Horaro en esperanto.

Lago de Como, 12-paĝa turisma kajero kun belega bild-aldono en koloroj. Ente Provinciale per il Turismo, Como, Italujo.

Florbulboj ankaŭ en via ĝardeno! Belega kolora prospekto 6-paĝa pri nederlandaj floroj. Centraal Bloembollen-Comité, Wilhelminastraat 13 rood, te Haarlem, Nederlando.

Testoj pri grosvarioj. Eksperimentoj pri varioj de legomoj en Norrland. Speco- kaj tipoprovoj pri karotoj. Tri kajeroj de la Stataj Ĝardenaj Eksperimentejoj, en sveda lingvo kun resumoj en angla lingvo kaj esperanto.

4 kajeroj de "Esperanto-Missionen", Evangelia serio, kun traktaĵoj pri bibliaj temoj. Oni sciigas: — La celo de "Esperantomissionen" (Esperanta Misio) estas eldoni kaj laŭeble senpage distribui kristanan literaturon. Jam nun ni ofertas Novajn Testamentojn senpage al ĉiuj interesuloj, krom la kvar kajeroj de "Evangelia serio". Ju pli multnombre kaj frue la esperantistaro petas novelдонаjajn, des pli frue ni povos efektiviĝi niajn planojn. Venonta eldonaĵo havos la titolon "La provo de fido" kaj estos pli ampleksa kajero de nia serio.

La kajeroj ne estas liverataj komisie, nek rabate al libroservoj, nur haveblaj rekte de ni. Kosto por kajeroj 1—4 kune estas 1 resp. kup.; por eldonota kajero 5 ankaŭ 1 resp. kup. Se tia pagebleco ne ekzistas en koncerna lando, senpaga sendado. ESPERANTOMISSIONEN, Klackavägen, Nora stad, Svedujo.

Josef Julius Wecksell

Dez siaj kantoj plej belaj

Per siaj kantoj plej belaj
la birdetoj honoras min — —
nur unu el ili silente
fuĝas al blua senfin'.

Odorojn plej dolĉajn donas
la rozoj en suna varm' — —
nur unu fermas kviete
sian kronon ĉirkaŭ larm'.

La najadoj rigardas el fonto:
amat', refreŝigu ĉe ni — —
nur unu malĝoje mergiĝas
en profundon for de mi.

El la sveda: F. Lindberg.

Helmi Josefsson †

Helmi Josefsson forpasis 15/3 1953 en Stokholmo. Fraŭlino Josefsson estis esperantisto de 1909, kiam ŝi partoprenis en mia kurso tuj post la unua UK kaj aliĝis al la Klubo Esperantista de Stokholmo, en kies vivo kaj agado ŝi vigle kunlaboris, ĝis malsano en la lastaj jaroj sordinis ŝin. Antaŭ la unua mondmilito ŝi estis la unua delegito de UEA en nia urbo. En la nomo de la Klubo kaj la amikoj mi parolis kelkajn vortojn por honoro kaj funebro apud la ĉerko ĉe la enteriga ceremonio, al kiu ankaŭ nia Klubo Esperantista sendis florojn kun lasta saluto.

Paul Nylén.

Bonvenon al Granebo!

La esperantistoj de Norrköping je tre malalta prezo akceptas en sia somerdomo Granebo apud la urbo svedajn kaj eksterlandajn esperantistojn por pli malpli longa restado. Vojaĝantoj kaj feriantoj bonvenaj!

Ĉar la domo ne havas mastrinon, la gastoj devas mem zorgi pri la manĝo kaj servado por si. Litotolajon ĉiu kunportu.

Por informoj bonvolu turni vin al s-ro Josef Pihlström, HSB, Kolmården, tel. Norrköping 950 06.

Korespondu!

Hispanujo

Lertaj hispanaj gelernantoj deziras korespondi kun svedaj gesamideanoj. Skribu multnombre al esperanta fako de la kooperativo: "La Hormiga Martinense", C. Nuria 12—14 (S-M) Barcelono, Hispanujo.

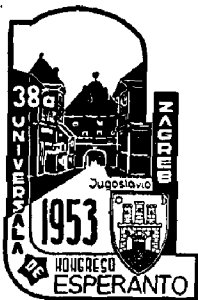
Ĉeĥoslovakujo

20-jara esperantisto dez.kor. Jiri Rosypal, Olomouc VI, Pešínova 18.

Japanujo

Kun kristanaj studentoj deziras korespondi 21-jara kristano, lernanto de japana literaturo. Naohiro Abe, Honmachi 6—9, Kiryu, Gumma.

Diversaj japanaj studentoj deziras korespondi. Juraj kaj politikaj studentoj skribu por kontaktoj al s-ro A. Takagi, Hunatuki-tyo 2—47, Kita-ku, Nagoya; sociologiaj studentoj al s-ro M. Akada, ĉe s-ro Mori, Matubara-tyo 4—138, Setadani-ku, Tokio; matematikaj kaj natursciencaj studentoj al s-ro E. Otsuka, Hashigaoka, Hirakata.

38-a
Universala Kongreso
de Esperanto

Zagreb, 25/7 — 1/8 1953
Poŝtfako 213, Zagreb.

Gruppresan

var skisserad i januarinumret. Särtryck kan på begäran erhållas hos Svenska Esperanto-Förbundet, Tegelbacken, Stockholm.

Alla inbetalningar skall ske till Svenska Esperanto-Förbundet, Tegelbacken, Stockholm, postgirokonto 2012, som sedan vidarebefordrar.

Vizoj:

La koncerna ministerio informis, ke por la kongreso ĉiuj personoj ricevos la "turistan vizon". Sekve kiam kongresanoj petas vizon por Jugoslavujo ili nepre menciui, ke temas pri vizito al la esperanta kongreso. Rilate al tio, ne estas necese posedi invitan leteron el Jugoslavujo (kiel skribis al ni iuj kongresanoj).

Dogano:

Kiel en ĉiuj doganaj stacioj en ĉiuj landoj, ankaŭ en la jugoslavaj oni traserĉas la valizojn. La LKK atentigas ke vojaĝantoj devas pagi imposton pri varoj, kiuj ne estas personaj. Krome, por tiuj kiuj eble pripensas sendi paketojn en Jugoslavujon, ni avizas, ke la enlanda ricevonto pagas bazan doganan imposton por ĉiu aparta paketo (Din. 200) antaŭ ol ricevi ĝin, plus eventualan imposton rilate al la koncerna varo, je ricevo.

Oratora Konkurso de UEA:

La temo por la nuna kongreso estas "La rolo de Esperanto en la internacia proksimigo de la junularo." La kondiĉoj de partopreno troviĝos en la Kongresa Libro, jam en preparo.

Postkongreso:

La organiza komitato de la Postkongreso en Ljubljana presigis informan prospekton kun ĉiuj detaloj kaj prezoj. Ĝi estas sendita al ĉiuj aliĝintoj al la 38-a UK. Pluaj ekzempleroj estas haveblaj ĉe Esperanta Postkongreso, Miklošičeva Ljubljana.

Statistiko (ĝis 31 marto):

Sumo 929 el 26 landoj (pasintjare 960).

Svenska Esperanto-Tidningen

La Espero

Organ för Svenska Esperanto-Förbundet.

Ansvarig utgivare: W. Wahlund.

Redaktoro: förste postassistent Bengt Joelsson.
Tel. hejma: 19 78 05, laboreja: 22 65 00, branĉo 639.

Adreso: Box 19071, Stockholm 19, Svedujo. Urgaĵojn sendu al la red. persone kun adr. Husabyvägen 1 III, Hägersten.

Prezo de abono: por 1953 (12 n-roj) 6 sv. kr., duonjaro 3:50. Eksterlanda abono 7 sv. kr. aŭ 23 resp. kuponoj. Unuopa n-ro 60 öre.

Prezo de anoncoj: 1/1-paĝo 90:—, 1/2=50:—, 1/4=30:—, 1/8=15:50, 1/16=8:—, 25 öre por mm. Korespondaj anoncetoj: 25 vortoj=2:—, 50 vortoj=4:—.

Eldona Societo Esperanto s. p. r. (Förlagsföreningen Esperanto u. p. a.)

Adreso: Box 19071, Stockholm 19. Ejo Sveavägen 98 VI, malf. 10h—15h. Tel. 31 65 01. Estro: Sune Ahlm, tel. hejma 50 88 05. Poŝtgiro 578.

Sveda Esperanto-Federacio (Svenska Esperanto-Förbundet).

Prezidanto: riksbanksrevisor Jan Strönnö, Amiralsg. 36, Malmö. Tel. 292 11.

Adreso Tegelbacken, Stockholm C. Tel. 20 00 43. Poŝtgiro 20 12. La oficejo estas malfermita lunde kaj ĵaŭde 19h-21h. Priv. tel. de la sekr. Harry Törnskog 47 32 88.

Kotizoj por izolaj membroj 1953: 12 kr, junuloj 5 kr, familia membro sen gazeto 5 kr resp. 2 kr.

Studgvidanto de SEF: Einar Hult, Boställsvägen 9, Arvika. Al li sendu ĉiajn raportojn pri kursoj.

Esperantofrämjandet. Poŝtgiro 90 08 08.

Esperanta Turista Komisiono. Tegelbacken, Stockholm. Tel. 20 00 43. Poŝtgiro 503 60.

Sveda Esperanto-Instituto. Adreso: Birger Gerdman, Sibylleg. 831, Stockholm, tel. 60 49 72. Poŝtgiro 5 15 11.

Universala Esperanto-Asocio.

Ĉefdelegito red. Einar Adamsson, Värmlandsg. 18, Göteborg. Tel. 14 58 40, poŝtgiro 4 43 81.

Kotizoj 1953: membro kun jarlibro 5:50 kr, membro-abonanto 14:50 kr, subtenanto 20 kr, patrono 145 kr, dumviva membro 290 kr.

HELSINGØR.

Internaciaj Feriaj Esperantokursoj, 18—25 julio.

Konversacia kurso, prepara kurso por ĉe-metodaj geinstruontoj, daŭriga kurso k. t. p. Unu semajno inter centoj da ges-anoj el 12 aŭ 15 landoj. Senpaga prospekto havebla ĉe

s-ro L. Friis,

Ingemannsvej 9, Aabyhøj, Danlando.

YTONG

La malvarma norda klimato necesigas varmizolajn ekstermurojn. Ordinara konstrumaterialo tial estis ligno, speciale en kamparo kaj urbetoj. La lignaj konstruaĵoj tamen kaŭzis multajn brulakcidentojn.

Dank al la sveda invento "Ytong" oni nun je modera kosto povas konstrui brulreziste sed varme en malvarma klimato. Ytong estas poroza betono, tiel malpeza ke ĝi povas naĝi sur akvo, sed tamen fortika.

Svedlingva broŝuro havebla senkoste.

YXHULTS STENHUGGERI A. B.
Hällabrottet